

๒๑

อานิสส์

การเป็นศรัภรรยาที่ดี

แม่น้ำเป็นที่อยู่แห่งฝูงปลา ย่อมหลังไหลไปสู่สาคร
ท้องทะเลหลวง ซึ่งจะประมาณมิได้มีสิ่งที่น่ากลัวอาศัยอยู่มาก
และเป็นที่อยู่แห่งรัตนะหลายชนิด ฉันทิ ห้วงบุญย่อมหลังไหล
ไปสู่บรรณผู้เป็นบัณฑิต ให้ข้าว น้ำ เครื่องนุ่งห่ม ที่นอน ที่นั่ง
เครื่องปลาด เหมือนห้วงน้ำหลังไหลเข้าสู่สาคร ฉันทิ

อานิสงส์การเป็นศรีภรรยาที่ดี

๒๐๓

วันเวลาที่ผ่านไปได้นำเอาความชรามาสู่ตัวเรา ชีวิตมีการ
เกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วก็เสื่อมสลายไป สิ่งต่างๆ ในโลกไม่ว่าจะเป็น
บุตร ธิดา ทรัพย์สินเงินทอง ญาติพี่น้อง ก็ไม่อาจติดตาม
ตัวเราไปสู่ปรโลกได้ มีแต่กุศลผลบุญที่เราสั่งสมไว้ดีแล้วเท่านั้น
ที่จะเป็นประดุจเงาติดตามตัวเราไป ดังนั้นเราต้องตระหนักและ
แสวงหาหลักของชีวิต ด้วยการสั่งสมบุญบารมีให้เต็มที่ เพราะ
โอกาสนี้เป็นโอกาสที่ดีที่สุดในชีวิตของเรา ที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์
มาพบพระพุทธศาสนา ได้รู้จักหนทางแห่งความหลุดพ้น
เพราะฉะนั้นอย่าได้ปล่อยตัวปล่อยใจไปกับสิ่งที่ไร้สาระ ให้รีบ
ประพฤติปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงที่พึงที่ระลึกภายในคือพระรัตนตรัย
ที่จะทำให้ชีวิตเราปลอดภัยและมีความสุขไปทุกภพทุกชาติ

มีวาระพระบาลีก้าวไว้ใน อภิสันทาสูตร ว่า

“มโหทธิ อปริมิตฺ มหาสรํ

พหุภเวรํ รตนคณานมालยํ

นชฺชโย ยถา มจฺจคณสงฺฆสเสวิตา

ปญฺญ สวณฺตี อุปยฺยนฺติ สาครํ

เอวํ นรํ อนฺนทปानวตฺถทํ

เสยฺยยานิสฺสชฺชตฺถรณฺสสุส ทายกํ

ปญฺญสฺส ฐารา อุปยฺยนฺติ ปณฺธิตํ

นชฺชโย ยถา วาริวหา วสาครํ

อานิสงส์การเป็นศรีภรรยาที่ดี

๒๐๔

แม่น้ำเป็นที่ยู่แห่งฝูงปลา ย่อมหลังไหลไปสู่สาคร
ท้องทะเลหลวง ซึ่งจะประมาณมิได้มีสิ่งที่น่ากลัวอาศัยอยู่มาก
และเป็นที่ยู่แห่งรัตนะหลายชนิด ฉันทิ ห้วงบุญย่อมหลัง
ไหลไปสู่รชนผู้เป็นบัณฑิต ให้ข้าว น้ำ เครื่องนุ่งห่ม ที่นอน
ที่นั่ง เครื่องปลูกัด เหมือนห้วงน้ำหลังไหลเข้าไปสู่สาคร ฉันทินัน”

แม่น้ำทุกสายเป็นบ่อเกิดของรัตนชาติหลายชนิด แล้ว
ยังมีความลึกลับอีกมากมายที่นักสำรวจยังค้นหากันไม่พบ เพราะ
มหาสมุทรมีความลึกมาก ยังเป็นที่ยู่ของสัตว์น้ำ ทั้งที่ดุร้าย
และที่ไม่เคยพบเคยเห็นมาก่อนก็มากมาย และธรรมชาติของ
มหาสมุทร จะอยู่ต่ำกว่าห้วย หนอง คลอง บึง แม่น้ำ ลำธาร
เพราะฉะนั้น มหาสมุทรจึงเป็นศูนย์รวมของสายน้ำที่ไหลมาจาก
ยอดเขาที่ไกลแสนไกล ห้วงน้ำคือบุญก็เช่นกัน จะหลังไหลมาสู่ใจ
ของผู้มีปกติสั่งสมบุญกุศลอยู่เป็นนิตย์ ไม่ว่าบุญที่เกิดจากการ
ถวายปัจจัยไทยธรรม เลือผ้าอาภรณ์ หรือข้าวน้ำที่เราได้
ทำบุญมีเคยขาด จะกลั่นกลายมาเป็นบารมีหนุนนำ ให้ได้
ประสบความสุขสมหวังในสิ่งที่เราปรารถนาเอาไว้อย่างดีแล้ว

บุญนี้เป็นชื่อของความสุข มีกระแสเป็นความใสเย็น มี
ผลเป็นความชุ่มชื่นใจ เอิบอímใจ ไม่เดือดเนื้อร้อนใจ มีแต่ความ
สุขกายสบายใจในทุกหนทุกแห่ง เมื่อหวังความสุขความสำเร็จ
ในชีวิตทั้งในโลกนี้และในโลกหน้า ท่านผู้รู้ทั้งหลายถึงได้สอน

อานิสงส์การเป็นศรีภรรยาที่ดี

๒๐๕

ให้เราทำแต่บุญกุศลล้วนๆ อย่าได้ไปทำในสิ่งที่เป็นบาปอกุศล ให้เอาความถูกต้องกฎธรรมมากกว่าความถูกใจ เพราะใจของเรา ส่วนใหญ่มักจะถูกดึงไปในฝ่ายต่ำ แต่ถ้าฝึกใจให้สูงขึ้นให้มุ่งตรง ต่อหนทางสวรรค์นิพพานได้ ชีวิตหลังความตายก็จะพบแต่ ความสุขสวัสดิ์

*เหมือนในเรื่องราวเกี่ยวกับพระมหาโมคคัลลานเถระ ที่ ท่านขึ้นไปบนสวรรค์ชั้นต่างๆ อยู่เป็นประจำ ท่านพบเทพธิดา คนหนึ่ง ได้สอบถามบุพกรรมของนางว่า “ดูก่อนเทพธิดาผู้มี อานุภาพมาก ท่านอยู่บนที่นอนใหญ่เป็นบัลลังก์อันประเสริฐ ที่ บุญกรรมตกแต่งให้วิจิตรด้วยแก้วมณีและทองคำ ไรยดอกไม้ไว้ เกลือณกลั่น ที่น่าอัศจรรย์ยิ่งไปกว่านั้นอีก คือรอบๆ ตัวท่าน เหล่านางเทพอัปสรก็มีรูปร่างงาม สามารถแผลงฤทธิ์ได้ตามใจปรารถนา ฟ้อนรำขับร้องให้ท่านรำเริงบันเทิงใจอยู่เป็นนิตย์ ท่านเทพธิดาผู้มีฤทธานุภาพมาก ครั้งเมื่อท่านยังเป็นมนุษย์ได้ ทำบุญอะไรไว้ ท่านเป็นผู้มีอานุภาพยิ่งใหญ่ และมีรัศมีกาย สว่างไสวไปทั่วทุกทิศอย่างนี้ เพราะบุญกรรมอะไร”

อานิสงส์การเป็นศรัทธารยาที่ดี

๒๐๖

นางเทพธิดานั้นตอบว่า “ดิฉันเมื่อเกิดเป็นมนุษย์อยู่ในมนุษยโลก เป็นบุตรสะใภ้ในตระกูลอันมั่งคั่งตระกูลหนึ่ง ดิฉันเป็นผู้ไม่โกรธ ไม่ประมาทในวันอุโบสถ เมื่อดิฉันยังเป็นสาวอยู่ ดิฉันเป็นผู้รักดีด้วยการไม่ประพฤตินอกใจสามี ดิฉันเป็นที่รักของสามีเป็นอย่างยิ่ง ก็เพราะดิฉัน มีน้ำใจงาม เป็นผู้มีศีล เป็นผู้บำเพ็ญในสิกขาบททั้งหลายอย่างครบถ้วน คือเว้นขาดจากการฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ มีการงานทางกายบริสุทธิ์ ประพฤติธรรมได้สะอาดบริสุทธิ์ ไม่กล่าวคำเท็จ และเว้นขาดจากการดื่มน้ำเมา ดิฉันมีใจเลื่อมใส ประพฤติตามธรรม ปลาบปลื้มใจ เข้ารักษาอุโบสถประกอบด้วยองค์ ๘ ประการ ในวัน ๑๔ ค่ำ ๑๕ ค่ำ และวัน ๘ ค่ำแห่งปักษ์ และตลอดปาฏิหาริย์ปักษ์

ดิฉันได้เป็นสาวิกาของพระตถาคตเจ้า ได้เป็นผู้อยู่ได้ บำคับบัญชาของสามีเป็นอย่างดีไม่เคยคิดนอกใจด้วยกุศลกรรมนี้ เมื่อดิฉันสิ้นชีพลงแล้วจึงถึงความเป็นนางเทพธิดาผู้มีฤทธิ์ในสวรรค์ ห้อมล้อมด้วยหมู่เทพอัปสรในวิมาน มีปราสาทใหญ่โตมโหฬาร นารีนรมย์ คณะเทพเจ้าและเหล่านางเทพธิดาทั้งหลาย ซึ่งมีรัศมีชานออกจากกายตน ต่างก็พากันมาชื่นชมยินดีกับดิฉัน ผู้มีอายุยืนมาสู่เทพวิมานแห่งนี้

เราจะเห็นว่าอานิสงส์ในการดำรงตนอยู่ในศีลอยู่ในธรรม

อานิสงส์การเป็นศรัทธาที่ดี

๒๐๓

เป็นหญิงก็ไม่ประพฤตินอกใจสามี มีอานิสงส์ใหญ่ให้ได้เป็นเจ้าของบัลลังก์ทองบนสรวงสวรรค์ทีเดียว ปัจจุบันนี้ก็เลสได้ลูกท่อมใจ โดยเข้าไปครอบงำจิตใจให้เรามีโอกาสทำบาปอกุศลได้อย่างง่ายๆ ถ้าไม่รู้จักหักห้ามใจตนเองให้ดี โอกาสที่จะตกไปในอบายภูมิมันง่ายนิดเดียว แต่ถ้ารู้จักอดทนข่มใจได้ ยกใจของเราให้สูงขึ้นเรื่อยๆ ไม่ยอมสยบต่อกิเลส เราจะเป็นผู้ชนะโลกแล้วก็ได้ทิพยสมบัติเป็นเครื่องตอบแทน

ฝ่ายพระมหาโมคคัลลานเถระก็เที่ยวตรวจดูวิมานต่างๆ ไปเรื่อยๆ ได้ไต่ถามถึงผลกรรมแต่ปางก่อนของเหล่าเทพบุตร เทพธิดาเอาไว้มากมายทีเดียว มีอยู่ครั้งหนึ่ง พระเถระได้ถามเทพธิดาตนหนึ่งว่า “ดูก่อนเทพีผู้มีอานุภาพมาก ท่านขึ้นวิมานมีเสาศีลสำเร็จด้วยแก้วไพฑูรย์งดงาม มีรัศมีประกายงดงามมาก เทพอัปสรก็พ้อนรำขับร้องให้ท่านร่าเริงอยู่รอบข้าง ดูก่อนเทพีผู้มีอานุภาพมาก ท่านก็บรรลुเทวฤทธิ์แล้ว ครังเป็นมนุษย์ท่านได้ทำบุญอะไร เพราะบุญอะไร ท่านจึงมีอานุภาพรุ่งเรืองอย่างนี้”

เทพธิดาตอบพระเถระไปว่า “ครั้งเป็นมนุษย์ ดิฉันได้เป็นอุบาสิกของพระผู้มีเจ้าฯ เป็นผู้ดเว้นจากการฆ่าสัตว์ดเว้นจากการลักทรัพย์ ยินดีเฉพาะสามีของตน ไม่กล่าวคำเท็จ และไม่ดื่มน้ำเมา นอกจากนี้ดิฉันมีใจเลื่อมใสในพระรัตนตรัย เมื่อ

อานิสงส์การเป็นศรัทธารยาที่ดี

๒๐๘

บริจาคข้าวและน้ำ ก็ทำด้วยความตั้งใจ ได้ถวายไม่ให้ขาดตกบกพร่อง ถวายด้วยมือของตนเอง เพราะบุญนั้น ดิฉันจึงมีวรรณะทั้งดงาม มีรัศมีกายที่สว่างไสวอย่างนี้”

เมื่อเหาะผ่านไปพบวิมานของเทพบุตรบ้าง พระมหาโมคคัลลานะก็ถามว่า “พระจันทร์ส่องแสงสว่าง อยู่ในนภากาศที่ปราศจากเมฆหมอกฉันใด วิมานของท่านนี้ก็ฉันนั้น ส่องแสงสว่างอยู่ในอากาศ ท่านเข้าถึงความเป็นทิพย์ มีอานุภาพมาก ครั้งเป็นมนุษย์ท่านได้ทำบุญอะไรไว้ เพราะบุญอะไร ท่านจึงมีอานุภาพรุ่งเรืองอย่างนี้” เทพบุตรได้ยืนพระเถระถามก็ดีใจ แล้วเรียนให้ท่านทราบว่ “ข้าพเจ้าและภรรยา เมื่อยังอยู่ในมนุษย์โลก เป็นผู้ไม่นอกใจกัน ได้ถวายที่อยู่แก่พระสงฆ์ ได้ต้อนรับปฏิสันถารด้วยจิตเลื่อมใส บำรุงเลี้ยงท่านด้วยข้าวปลาอาหารอย่างดี สนับสนุนให้ท่านบำเพ็ญสมณธรรมอย่างมีความสุข เพราะบุญนั้น ข้าพเจ้าจึงได้มีวิมานที่สวยงามสว่างไสว”

จากนั้นพระเถระก็เหาะต่อไปอีกเรื่อยๆ เมื่อพบเห็นวิมานของเทพบุตรเทพธิดาแต่ละท่าน ที่มีลักษณะที่แตกต่างกัน เพราะเกิดจากบุญที่ปรุงแต่ง ทำให้เกิดความแตกต่างกันออกไป ใครทำกรรมในอดีตอะไรเอาไว้ ก็ส่งผลไปถึงอนาคตอย่างนี้ บางท่านก็ตอบพระเถระว่า “ดิฉันได้นำของหอม ๕ อย่าง ไป

อานิสงส์การเป็นศรัทธาที่ดี

๒๐๕

ประพรมที่องค์พระสลุบทองคำ สำหรับบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ
ของพระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้า ทำให้มีผิวพรรณเปล่งปลั่ง
ดั่งทอง มีวิมานทอง อีกทั้งกลิ่นทิพย์ก็หอมทุกทิวาราตรี ดิฉัน
ได้เห็นภิกษุและภิกษุณีทั้งหลาย ที่กำลังเดินธุดงค์ ได้ฟังธรรม
เทศนาของท่านเหล่านั้น ก็เข้ารักษาอุโบสถอยู่วันหนึ่งคืนหนึ่ง
เพราะบุญกรรมนั้น ดิฉันจึงมีวรรณะที่งดงามเช่นนี้”

บางท่านก็บอกว่า “ดิฉันยืนอยู่ที่ท่าน้ำ มีจิตเลื่อมใส ได้
ถวายน้ำใช้และน้ำฉันแก่ภิกษุรูปหนึ่ง ดิฉันเป็นหญิงรับใช้
รับจ้างทำกิจการงานของคนอื่น ไม่เกียจคร้าน ไม่เป็นคนโง่ธง่าย
ไม่ถือตัว ชอบแบ่งปันสิ่งของอันเป็นส่วนของตนที่ได้มาแก่ชน
เหล่าอื่นที่ต้องการ เพราะบุญนี้ จึงส่งผลให้เรามีสุขในสุคติโลก
สวรรค์” เมื่อพระมหาโมคคัลลานะถามก็ได้รับคำตอบจากทวยเทพ
เหล่านั้นอย่างมากมาย เพราะเทพบุตรเทพธิดาที่เสวยทิพย์สมบัติ
ในสวรรค์ มีมากจนนับไม่ถ้วน บุญที่ท่านนั้นก็แตกต่างกันไป
จึงทำให้วิมานมีลักษณะที่พิเศษแตกต่างกันออกไป

เหล่าเทพบุตรเทพธิดาในสวรรค์สามารถระลึกถึงบุญกรรม
ที่ตนเคยทำได้ นี่ก็เป็นคุณสมบัติพิเศษ เป็นเทวฤทธิ์ที่เกิดขึ้น
มาเอง เหมือนนกที่มีฤทธิ์สามารถบินไปมาในอากาศได้อย่างนั้น
หลวงพ่อบุญมาให้เข้าใจง่ายๆ อย่างนี้ เอาไว้เมื่อทุกคนตั้งใจ
ฝึกสมาธิกันให้ดีแล้ว จะได้ไปพิสูจน์ด้วยตัวของเราเอง ว่านรก

อานิสงส์การเป็นศรีภรรยาที่ดี

๒๑๐

สวรรค์เป็นอย่างไร สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เป็นความลึกลับเลย เป็นสิ่งที่ผู้รู้ทั้งหลาย ท่านไปพิสูจน์พบเห็นกันมาแล้ว และก็นำมาถ่ายทอดเปิดเผยให้เราได้รับรู้รับทราบกัน เพราะฉะนั้นให้พวกเราทุกๆ คน หมั่นสั่งสมบุญกันให้เต็มที่ บุญที่เราทำมาทั้งหมดนั้น จะส่งผลให้ไปเกิดในวิมานที่สว่างไสวเรืองรอง มีทิพยสมบัติเกิดขึ้นมากมายที่พิเศษอัศจรรย์อย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน เมื่อเราเห็นแล้วจะเกิดความปีติปราโมทย์ใจ ใครได้ไปพบเห็นก็มีกำลังใจที่จะสร้างความดีให้ยิ่งๆ ขึ้นไป ดังนั้นให้สั่งสมบุญและหมั่นฝึกฝนใจให้หยุดให้นิ่งเป็นประจำสม่ำเสมอ จะได้มีที่พึ่งที่ระลึกภายใน คือพระรัตนตรัยกันทุกๆ คน

